УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС

МІСІОНАР

Рік заснування 1897 № 6(104) Червень 2001

Символіка емблеми візиту Папи Івана Павла II в Україну

Контури України і герб Папи Івана Павла II жовтого кольору вписуються у зовнішній круг емблеми. Між зовнішнім та внутрішнім кругом (вони обидва на синьому фоні) вміщене гасло візиту: "Христос – дорога, правда і життя", а також тема емблеми: "Візит Івана Павла II в Україну – 2001". В ній домінують три кольори – білий (загальний фон), жовтий (колір України, хреста та букви "М" на папському гербі) та синій (фон папського гербу і кілець). Завдяки жовтому кольору зливаються в одно кольори України (синьо-жовтий) та Ватикану (жовто-білий). Розриви розділових кілець створюють своєрідний коридор, відображаючи відкритість українського суспільства до діалогу з Апостольським престолом. На папському гербі бачимо тіару, тобто мітру Вселенського Архиєрея і ключі, розміщені навхрест, які символізують найвищу духовну владу на світі. Буква "М" означає присутність Пресвятої Богородиці в спасительному ділі Церкви і в житті теперішнього Папи, який цілковито посвятився їй гаслом : "Увесь твій".

Автори – Андрій Гречило та Вітольд Єрмолович

СЛОВО РЕДАКТОРА

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

"Вітай, Святійший Отче!" – кличе вся Україна. І ми у цьому числі вітаємо його двома віршами знаного львівського поета Петра Шкраб'юка та Романа Голубовича. Останнім етапом підготовки до його візиту в Україну присвячуємо окремий матеріал Ігоря Скленара. Також вміщаємо список новомучеників УГКЦ, які будуть проголошені Папою блаженними. Папська тематика у цьому числі представлена ще коротким оглядом енциклік Івана Павла II, коментарем його листа-відповіді митрополиту УПЦ МП Володимиру Сабодану, змістовним кросвордом. Наші читачі мають змогу пізнати символіку емблеми візиту, а також ознайомитися з маршрутом подорожі Святійшого Отця на окремій карті. Закликаємо вас духовно підготуватися до цієї епохальної події – молитвою і святою сповіддю, щоб на всіх Богослужіннях зі Святійшим Отцем якнайбільше число вірних приступило до св.Причастя.

Місцевий намір Апостольства молитви на цей місяць містить заклик до єднання у молитві з Папою усіх християн України. Цього разу богословські розважання К°яри Любіх присвячені зреченню самих себе як умови наслідування Христа. Продовжуємо знайомити наших читачів з василіянськими провінціями, цього разу у Словаччині. З короткого повідомлення довідаєтеся про освячення місця під будову храму УГКЦ у Києві. Репортаж Ольги Крак висвітлює відпустові святкування у Крехівському монастирі отців Василіян.

У м.Трускавці на Львівщині нещодавно редактори греко-католицьких ЗМІ зустрілися і обговорили різні питання своєї праці. Про це розповідає у своїх нотатках наш представник, що побував на цій зустрічі. Під рубрикою "Християнська мораль" пропонуємо вашій увазі статтю о.Мелетія Батога, ЧСВВ, де йде мова про спасіння людини через хрест. Магістр Крехівського новіціяту о.Василь Мендрунь, ЧСВВ знайомить вас з особливостями життя монахів. До цього ще долучуємо кілька історій покликань до богопосвяченого життя. Дітям та молоді - повчальне оповідання про служіння лише одному Господеві, а не злим силам.

Шановні читачі! Ми змушені підвищити вартість "Місіонаря" до однієї гривні. Надалі його собівартість залишається більшою. Напередодні візиту Папи вийде друком спеціальний додаток до "Місіонаря" під назвою "Осанна" ("Благословенний, що йде в ім'я Господнє!"). Закликаємо усіх читати "Місіонар" та цей додаток, аби краще підготуватися до зустрічі зі Святійшим Отцем.

о.Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

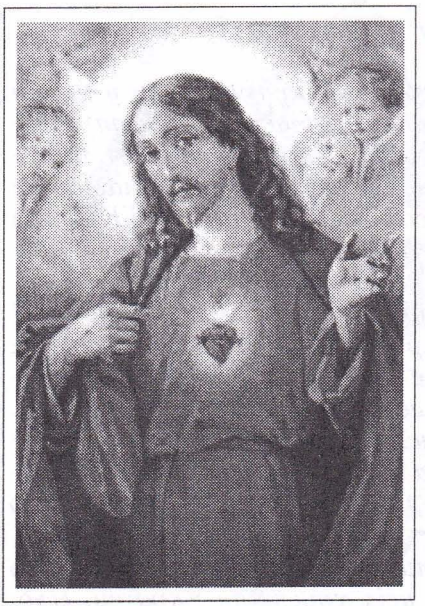

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ЧЕРВЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ КОЖНЕ НАШЕ ДІЛО БУЛО ВЧИНЕНО ЗАРАДИ ХРИСТА, ПРИСУТНЬОГО У ПРЕСВЯТІЙ ЄВХАРИСТІЇ, І ДО НЬОГО ПРЯМУВАЛО.

Пресвяту Євхаристію встановив наш Божественний Спаситель у Великий Четвер на Тайній вечері. Однак празник Пресвятої Євхаристії св.Католицька Церква відзначає у четвер другого тижня піс-

ля Зелених свят. Цього року празник Божого Тіла припадає на 14 червня, а переноситься на неділю 17 червня. У нашій Церкві культ Євхаристійного Христа має різні види. Святійший Отець закликає всіх християн світу постійно пам'ятати про Євхаристійного Ісуса, виконуючи свої вчинки і обов'язки. Отож, наші діла повинні завжди бути добрими і таким чином вони ведуть нас до джерела добра, тобто Христа-Господа, завжди присутнього у Пресвятій Євхаристії.

Місійний: ЩОБ КАТОЛИКИ В'ЄТНАМУ УМОЖЛИВИЛИ СПІВПРАЦЮ В ГАЛУЗІ КУЛЬТУРИ, ВИХОВАННЯ І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ЦІЄЇ АЗІАТСЬКОЇ КРАЇНИ.

Старше покоління знає про В'єтнам як поле протистоянь двох найвпливовіших ідеологій. Громадянська війна у цій країні нанесла чимало шкоди і розділила в'єтнамський народ на два табори. Тепер В'єтнам - єдина держава, але протистояння не зникли. Святійший Отець закликає нас цього місяця молитися за зріст свідомості жителів цієї далекоазіатської країни. Саме ця свідомість уможливить їхню співпрацю в галузі культури (вона є їхня спільна спадщина), у вихованні і соціальному розвитку, бо це їхнє майбутнє.

Місцевий: ЩОБ ВСІ ХРИСТИЯНИ УКРАЇНИ З'ЄДНАЛИСЯ У МОЛИТВІ ЗІ СВЯТІЙШИМ ОТЦЕМ.

Хоча багато християн України з різних причин з неприхильністю очікують візит Святійшого Отця, сподіваємося, що вони ще до його приїзду або після візиту матимуть набагато краще поняття і ставлення до глави Вселенської Церкви і католиків. Він прибуває до нас як паломник миру, ідучи за закликом Божественного Спасителя: "Щоб усі були одно". Папа прагне усім висловити любов, яку плекає до усіх християн України. Під час його п'ятиденного візиту в Україну буде чимало Богослужінь та інших молитовних заходів. Закликаємо усіх християн України, без огляду на конфесійну приналежність, взяти участь у св.Літургіях або за посередництвом телебачення єднатися з Папою у молитві, щоб і на нашій землі здійснився заповіт Ісуса Христа і всі християни об'єдналися в одно стадо під проводом одного пастиря.

Покровителька на червень – св.муч.Февронія, 12 (25)

Свята Февронія з двох років свого життя виховувалась в жіночому монастирі в місті Нісибі, сьогоднішній Месопотамії. Вона була дуже гарною, побожною дівицею. Коли їй виповнилось вісімнадцять років під час Діоклектіанового переслідування християн (304 р.), її ув'язнили. На суді поганський префект домагався від Февронії зректися Христової віри та вийти заміж за його племінника. Коли ж побожна дівчина відмовилась, її жорстоко замучили.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ЛИПЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ЗАВДЯКИ ЧИТАННЮ І ВИКОНУВАННЮ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ БЛАГОВІСТІ ХРИСТИЯНСЬКІ РОДИНИ СТАВАЛИ СВІДКАМИ НАДІЇ В ІСУСА ХРИСТА.

Місійний: ЗА КРАЩИЙ ДУШПАСТИРСЬКИЙ ВИШКІЛ КАТЕХИТІВ І МІСІОНЕРІВ-МИРЯН.

Місцевий: ЩОБ СУСПІЛЬСТВО КРАЩЕ ОПІКУВАЛОСЯ ХВОРИМИ І ПОХИЛИМИ ВІКОМ.

Покровитель на липень – св.Макрина, 19.07 (1.08)

З МОНАШОГО ЖИТТЯ

ВІЧНІ ОБІТИ ДВОХ БРАТІВ ЧСВВ

В м. Червонограді (Кристинополі) на Львівщині 20 травня цього року професію довічних обітів склали брати Атаназій Ярослав Євул і Борис Миколай Кость. Службу Божу очолив о. Йосафат Романик, ЧСВВ, духівник василіянських студентів у Перемишлі (Польща).

Обидва брати є студентами четвертого курсу філософсько-богословських студій в Перемишлі. Бр. Атаназій родом з с. Межиріччя на Львівщині, а бр. Борис походить з с. Сенивір на Закарпатті. Останній має у Василіянському Чині ще брата-близнюка Гліба, який готується складати вічні обіти.

НАМ ПИШУТЬ

Подяки за молитви

Ігор з с. Бучали на Львівщині складає щиру вдячність Пресвятій Богородиці, св. Антонієві Падевському, св. Бенедиктові та іншим святим за заступництво, а Фішніч Галина зі Львова, п. Марія Ц. з Яворова дякують Господеві за вислухані молитви.

"СЛОВО ЖИТТЯ"

"Коли хто хоче йти за мною, нехай себе зречеться, візьме щодня на себе хрест свій і йде за мною" (Лк 9, 23).

Ісус сказав, що християни не від світу цього (пор.Ів 17,14). Тому ми не повинні собі дозволити спокійно споглядати на різні неморальні реклами на вулицях чи купувати неморальні часописи і книжки у кіосках. Хоча ми живемо у світі, не наслідуймо тих, які живуть суто світським життям і уникаймо розпусної поведінки, абортів, подружніх розлучень, ненависті, насилля, крадіжки... Коли ми будемо цього допускатися, то нашим життям свідчитимемо, що ми живемо словом Божим. Воно входить до нашого серця, бо ми його слухаємо. Хто має слово Боже у серці, той входить у царство любові, чистоти і миру. Запитаймо, чому так багато молоді на Заході стає послідовниками східних релігій (буддисти, кришнаїти, тощо)? Правдоподібно, щоб осягнути таємницю мовчазності і спокою деяких велетнів духовності Далекого Сходу, які їх приваблюють. Це, мабуть, природна реакція на гамір світу, який нас як з середини, так і з нутра постійно гнобить і не дає нам можливості, щоб у мовчазності слухати Бога. Невже конче потрібно йти аж на Далекий Схід, щоб знайти внутрішній мир, коли Христос вже дві тисячі років закликає: *"Зречися самого себе... Зречися самого себе...!"* Щоправда, світ, немовби сильна ріка, зі всіх сторін вас охопив, але вам слід плисти проти течії. Світ, для нас, християн, немов би

густа тернина, поміж яку нелегко йти вперід. Ісус таку дорогу пройшов і ми ступаєм по його слідах.

"Коли хто хоче йти за мною, нехай себе зречеться, візьме щодня на себе хрест свій і йде за мною".

Хотіти зректися самого себе означає виставити себе на зневагу, образи, незрозуміння і на ізоляцію суспільством. Ось так не станеш християнином задля людського ока.

"...візьме щодня на себе хрест свій і йде за мною".

Що означає взяти хрест щодня і йти за ним? Хочемо ми цього, чи ні, його нам не оминути. Щодня переносимо більші чи менші болі. Ми не будемо справжніми християнами, якщо весь час будемо бунтувати щодо кожного терпіння чи волатимемо до Господа: "Забери їх, забери...". Справжній християнин любить хрест і не боїться терпіння, хоча і нераз в сльозах, бо добре знає велику вартість терпіння. Не дивно, що сам Бог вибрав їх, щоб через нього спасти цілий людський рід. Але він, не забуваймо, після того, як переніс свій хрест і на ньому був розп'ятий, воскрес. Воскресіння – це також наша перспектива, отож не слід нам зневажати терпіння, завдяки якому стаємо подібними до нашого Спасителя. Ви матимете досвід Христа у радості вже на цій землі, завдяки якому весь час зростаємо духовно. Царство Боже утвердиться у вашому єстві і ви нікому не будете заздрити через достатки і вигоди цього світу. Щойно тоді зможете називатися справжніми послідовниками Ісуса Христа.

"Коли хто хоче йти за мною, нехай себе зречеться, візьме щодня на себе хрест свій і йде за мною".

І ми, які вірно наслідуємо Ісуса Христа, опромінимося світлом і сповнимося любов'ю у світі, який і сьогодні ставиться до нас так, як колись до нашого Божественного Спасителя.

К'яра ЛЮБІХ

Поправки

У ч.5 за цей рік редакція допустила ряд помилок:

1. На стор.132 у 3 абзаці, 3 рядку після слова "які" слід читати *"замордовані"*.

2. На стор.136 у 3 абзаці, 2 рядку після "Мар'ян Яворський" слід читати: *(РКЦ)*.

3. На стор.142 у 3 абзаці, 2 рядку замість "Пурпур" слід читати: *Фуртуна*.

4. На стор.143 у замітці "Із життя василіянських студентів у Польщі" у 2 абзаці, 1 рядку замість "Опричний" слід читати: *Оприск*.

Редакція просить вибачення за допущені помилки.

З МОНАШОГО ЖИТТЯ

ВАСИЛІЯНСЬКИЙ ЧИН СЬОГОДНІ (7)

(Провінція отців Василіян св.Кирила і Методія в Словаччині)

Українська Греко-Католицька Церква у цій західнослов'янській країні, яка після розвалу соціалістичного табору стала самостійною, є однією із найчисельніших у діаспорі.

Проте Василіянський Чин нараховує тут лише 15 членів, серед яких один брат-монах. Провінційний дім знаходиться у Пряшеві. Крім того, ще є доми у містах Требішові, Красному Броді. Отці Василіяни словацької Провінції сповняють пасторальне служіння ще у резиденціях Чирч і Чабіни у Словаччині та у м.Кула в Югославії. Новіціяту немає, бо у цій країні криза з покликаннями. Провінцію очолює о.Петро Павло Галько, ЧСВВ. Донедавна отці Василіяни у Словаччині видавали теологічно-історичний часопис "Краснобрідський зборник". Один член Провінції о.Дам'ян Кіча успішно допомагає Провінції отців Василіян в Україні у видавничій справі.

З ЖИТТЯ ЦЕРКВИ

ОСВЯЧЕННЯ МІСЦЯ ПІД БУДОВУ ХРАМУ УГКЦ У КИЄВІ

13 травня 2001 року у Києві одинадцять владик Української Греко-Католицької Церкви, очолені Блаженнішим Любомиром Гузаром, відслужили у церкві св.Миколая на Аскольдовій могилі Архиєрейську св.Літургію. Свої молитви до Господа піднесли разом з ними священики УГКЦ, Протоігумен Провінції отців Василіян в Україні о.Йосиф Будай, о.Теодозій Янків, ЧСВВ, монахи Студійського Уставу та інші. На урочистій Службі Божій був присутній Апостольський нунцій в Україні Архиєпископ Микола Етерович. Змістовну проповідь про значення храму у житті Церкви виголосив глава УГКЦ кардинал Любомир Гузар. На Літургії були присутніми біля тисячі вірних.

Після цього усі учасники переїхали на лівий берег Дніпра у Києві. Тут нашими владиками було освячено місце під будову майбутнього храму УГКЦ. В інтерв'ю українським засобам масової інформації Блаженніший Любомир наголосив на тому, що наша Церква буде мати свій осідок у столиці України.

ЄДИНИМ СЕРЦЕМ І МОЛИТВАМИ СЛАВИЛИ ГОСПОДА

(Відпустові святкування у Крехівській обителі)

Христос – Дорога, Правда і Життя

В мальовничій місцевості, на горі обвитій вінцем лісів, стоїть у всій красі і величі Крехівська обитель. З давніх-давен приходили сюди численні паломники, щоб помолитись перед чудотворними іконами Матері Божої Верхратської та святого Миколая Чудотворця, випросити щедрих Божих ласк для себе і своїх родин.

Тисячі прочан прибувають сюди на відпустові святкування "теплого" Миколая. Цьогорічна проща до Крехова була присвячена приїзду Святійшого Отця Івана Павла II в Україну.

Багато молоді з Львівщини взяли участь у пішій прощі. Близько полудня почали прибувати у Крехів перші молодіжні групи прочан. Серед них члени Марійської дружини, молодіжного апостольства молитви Жовкви, Червонограда, студентська молодь, члени "Містичної троянди" з церкви Андрія, що у центрі м. Львова, а також групи прочан з багатьох теренів Галичини. Вони заходили до оновленого храму, прихиливши коліна перед престолом, чудотворними іконами, заносили свої щирі молитви до Господа.

З високої дзвіниці над монастирем полинула мелодія церковних дзвонів, сповіщаючи про початок Хресної дороги. Багатолюдна процесія прочан разом з священиками, братами-новиками Василіянського Чину, монахинями різних Чинів і Згромаджень УГКЦ пройшли Хресною дорогою, яка тягнулась лісовими стежками вздовж гори

На світлині: Крехівський монастир Отців Василіян

На світлині: під час відпустових святкувань у Крехові

Побійної. Біля капличок та хрестів на кожній стації Хресної дороги звучали проповіді отців Василіян. Наче чисті краплини життєдайної води, падали в душі вірних глибокодуховні змістовні науки, які виголосили о.Мар'ян Чорнега, ЧСВВ, о.Йосафат Воротняк, ЧСВВ, о.Василь Мендрунь, ЧСВВ, о.Терентій Довганюк, ЧСВВ, о.Рафаїл Стефурак, ЧСВВ, о.Дам'ян Кастран, ЧСВВ, Протоархимандрит Василіянського Чину о.Діонізій Ляхович з Риму та ін.

А потім процесійно вирушили до джерела з цілющою водою, де біля каплички з фігурою Матері Божої відбулось велике водосвяття. Мелодійний спів братів-монахів відлунював на вершинах гір, оповитих гірляндами лісів, сповнюючи серця людей духовною радістю.

В монастирському храмі всю ніч відправлялись Богослужения. На мальовничій галявині неподалік монастиря відбувались нічні чування для молоді. У тиху синь неба линули прекрасні духовні пісні молоді, вірші, паломники спільними молитвами прославляли Господа. Порадували прочан гарними духовними концертами брати-новики Крехівського монастиря, Марійські дружини та молодь Жовкви, Крехова, Золочева та ін. Нічне чування для молоді завершилось походом зі свічками до джерела. Нескінченним потоком вздовж гір спалахували світлячками вогники свічок у руках прочан. Вони символізували присутність Христа, який є "світлом для світу". У вінок слави Господеві і Пресвятій Богородиці вплітались їх щирі молитви і пісні.

Ледь перші промінчики сонця торкнулись верхів'я дерев, ожила природа, защебетали птахи подячну пісню Господеві, перлинками заблистіли, переливаючись на сонці, краплинки роси. В монастирському храмі ангельськими голосами співали Утреню братиновики Крехівського новіціяту.

Хвилююче лине мелодійний передзвін електронних дзвонів. З храму виходить процесія священиків з Преосвященнішим владикою Кир Софроном Дмитерком, ЧСВВ з Івано-Франківська до імпровізованого престолу, встановленого на поляні неподалік монастиря. Архиєрейську Святу Літургію з владикою Кир Софроном співслужили Протоархимандрит о. Діонізій Ляхович, ЧСВВ, Протоігумен о.Йосиф Будай, ЧСВВ, головний настоятель отців Студитів в Україні о.Венедикт Алексійчук, о.Йосафат Воротняк, ЧСВВ, о.Рафаїл Стефурак, ЧСВВ та ін. Прекрасно співав під час Літургії церковний хор з Крехова під керівництвом о. Василя Мендруня, ЧСВВ. Проповіді про відважних свідків віри, мучеників Христової Церкви в Україні виголосили Протоархимандрит о. Діонізій Ляхович, ЧСВВ та Преосвященний Кир Софрон Дмитерко, ЧСВВ. Тисячі людей прийняли до своїх сердець Євхаристійного Хреста, дякували Богу за отримані ласки, просили Божого благословення для своїх родин, рідної України.

Велика духовна радість сповнювала їхні серця, зігріваючи душі миром і любов'ю. Мабуть, у кожного прочанина надовго залишаться незабутні враження від перебування в Крехівській обителі отців Василіян – перлині духовності в Галичині.

Ольга КРАК

ДЕНЬ МАТЕРІ У ЛЬВОВІ І С.ВЕЛИКІ ГРИБОВИЧІ

З ініціативи Провінції отців Василіян в Україні, передусім о.Дам'яна Кастрана і о.диякона Миколая Ковалишина, відбувся чудовий концерт з нагоди Дня матері у Львові, у театрі ім.Марії Заньковецької. Ведучим був відомий режисер п.Федір Стригун, який майстерно виконував свою роль і продемонстрував красу української мови на прикладі прозового (на букву "п" понад 100 слів) і поетичного твору (на букву "с" біля 30 слів). Матерів Львова своїми виступами вшанували скрипаль Юрій Кульчицький, молодіжний ансамбль "Струни серця" зі Львова, чотири сестри Василіянки та інші співаки. Між виступами на сцену виходили 12 матерів багатодітних сімей (не менше 5 і не більше 11 дітей). Деякі з них мають дітей у монастирі. Перед присутніми було зачитано детальні біографії. Крім біографій, були розповіді про події з нелегкого життя згаданих сімей, завдяки вірі яких діялися чуда. Кожній матері подарували квіти, грошовий подарунок та пакунок з продуктами від отців Василіян та інших спонсорів. На закінченя концерту, який тривав три години, всі були зворушені до сліз. Заключне і подячне змістовне слово висловив економ Провінції отців Василіян о.Дам'ян Кастран, який наголосив на високій гідності материнства для майбуття цілого народу, суспільства і Церкви.

З нагоди Дня матері і підготовки до візиту Святійшого Отця в Україну проведено концерт у с.Великі Грибовичі неподалік Львова. Відразу після Служби Божої, яку відправив місцевий парох, виступили хор "Звук" з церкви св.Онуфрія (Львів) і брати-Василіяни Крехівського монастиря. У хорі співали члени Марійської дружини молоді зі Львова під диригуванням Марії Мельник. Виступ василіянських братів з Крехова зорганізував режисер-постановник Дмитро Шпаковський, сценарій підготував бр.Тимотей Коцур, ЧСВВ, а звукорежисером був бр.В'ячеслав Сеник.

ОСТАННІ ЕТАПИ ДО ПІДГОТОВКИ ВІЗИТУ ПАПИ

У травні знову відбулося кілька прес-брифінгів, присвячених тому, як у Львові готувалися до зустрічі зі Святійшим Отцем. Тимчасовим осідком прес-служби УГКЦ була Львівська богословська академія (ЛБА), у одному з залів якої тривали зустрічі із місцевими журналістами.

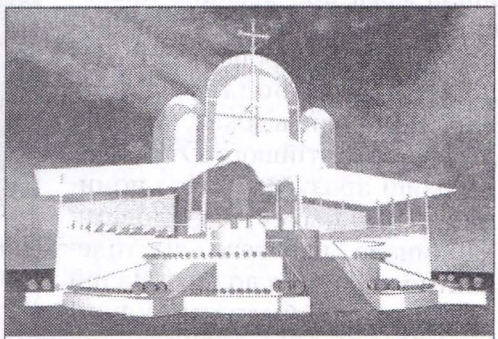

На світлині: вівтар на іподромі у Львові, де служитиме св. Літургії Папа. Автори – Андрій Бокотей, Любомир Медвідь та Микола Рибенчук

1 травня ректор ЛБА о.Борис Ґудзяк розповів про феномен мучеництва у Христовій Церкві, а директор Інституту канонічного права ЛБА о.Михайло Димид детальніше застановився над списком осіб, смерть яких була визнана мученицькою відповідним декретом 24 квітня у Ватикані. Питання журналістів стосувалися беатифікації Слуги Божого Андрея Шептицького і о.М.Димид відповів, що у часі візиту до України Папа не проголосить його блаженним. Римо-католицький священик Василь Павелко в свою чергу представив постать о.Зигмунда Гараздовського, який буде беатифікований як представник РКЦ (помер у Львові 1920 року). Наступна тема прес-брифінгу стосувалася підготовки вчителів християнської етики, шкільної молоді до зустрічі зі Святійшим Отцем. Про це розповіла директор гуманітарного ліцею п.Зоряна Шеремета. Сестра Луїза Цюпа, СНДМ поінформувала про проведення всеукраїнського дитячого конкурсу "Пісня серця". Голова координаційної комісії УГКЦ з питань підготовки візиту о.Богдан Прах наголосив на тому, що *перепустки* на іподром і на зустріч з молоддю на Сихові *будуть роздаватися через католицькі парафії і вони не продаються* (такі випадки вже мали і можуть мати місце в Україні). За його словами, православні та віруючі інших конфесій теж зможуть взяти участь у св.Літургіях, бо сектори можуть бути не повністю заповнені.

7 травня перед журналістами виступив глава УГКЦ кардинал Любомир Гузар. Він також заторкнув тему беатифікації новомучеників УГКЦ і зауважив, що у справі Митрополита Андрея непрофесійно спрацювала наша Церква і Ватикан, ще не завершений процес доведення його геройських чеснот і бракує чуда. Блаженніший кардинал Любомир запевнив, що митрополичі палати до приїзду

Папи будуть готові. Десять осіб-гостей житиме там разом з ним, а інші 25 – у готелі "Дністер". На прес-брифінгу йшла мова про реакцію православних на толерантну відповідь Папи Митрополитові Володимиру Сабодану. Глава нашої Церкви вважає, що після листа Святійшого Отця православні зрозуміли свою помилку. При цьому, за словами кардинала, нам теж слід толерантно ставитися до них. На цій зустрічі ще були порушені інші питання.

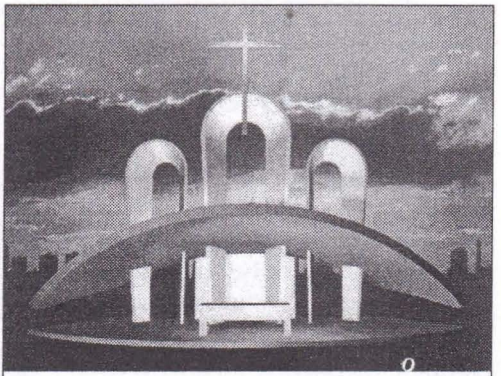

На світлині: вівтар на Сихові (Львів), де Папа буде молитися з 250 тисячами молоді. Автор – Андрій Фейдаш

15 травня окрім львівських журналістів у великому залі ЛБА зібралися біля 20 польських працівників преси, радіо і телебачення, які також взяли участь у прес-брифінгу. Перше питання стосувалося очікувань українського суспільства від візиту Святійшого Отця. На думку ректора ЛБА о.Бориса Гудзяка візит до України духовної особи, яка від часу своєї апостольської праці голосить гідність людини, є надзвичайно актуальним. Адже наша держава перебуває у моральній і економічній кризі і ми сподіваємося почути від Папи голос надії та голос підтримки нації. Деякі аспекти міжконфесійних взаємин, які матимуть місце після візиту Святійшого Отця, висвітлив директор Інституту релігії і суспільства ЛБА п.Мирослав Маринович. Він вважає, що відбудеться більша підтримка православних Церков в Україні. Друга частина зустрічі була присвячена поточним питанням роботи координаційної комісії, яку очолює о.Богдан Прах. Він відповів на численні питання присутніх журналістів.

Ігор СКЛЕНАР

ПРИГОТУВАННЯ ДО ВІЗИТУ У КИЄВІ

650 священнослужителів відправлятимуть Божественну Літургію з Папою Іваном Павлом II в Києві. Шестиметровий вівтар у формі човна буде споруджено в спорткомплексі "Чайка", що в передмісті Києва. Саме тут Папа Іван Павло II відправлятиме Божественну Літургію. Про це повідомив на прес-конференції голова координаційної комісії до візиту Папи в Києві о. Теодозій Янків. На думку організаторів понад 400 тисяч людей візьмуть участь у Богослуженні в Києві.

З веб-сторінки papalvisit.org.ua

МУЧЕНИКИ УГКЦ, ЯКІ БУДУТЬ ПРОГОЛОШЕНІ ПАПОЮ БЛАЖЕННИМИ

1. Слуга Божий **єпископ Григорій Хомишин (1867-1947).**

2. Слуга Божий **єпископ Йосафат Коциловський, ЧСВВ** народився 3 березня 1876 р. у лемківському с. Пакошівка. Теологічні студії закінчив у 1907 р. у Римі. 9 жовтня того ж року прийняв св.Тайну священства. Незабаром був призначений віце-ректором і професором богослов'я Духовної семінарії в Станіславові. 2 жовтня 1911 р. вступив на новіціят ЧСВВ. Його архиєрейські свячення відбулись 23 вересня 1917 року в Перемишлі. У вересні 1945 р. був ув'язнений польською владою. Помер 17 листопада 1947 р. у київській в'язниці.

3. Слуга Божий **Прийма Володимир Іванович (190-1941).**

4. Слуга Божий **єпископ Николай Чарнецький, ЧНІ (1884-1959).**

5. Слуга Божий **отець Климентій Шептицький (1869-1951).**

6. Слуга Божий **отець Іван Зятик, ЧНІ (1889-1952).**

7. Слуга Божий **отець Леонід Фьодоров (1879-1935).**

8. Слуга Божий **отець Яким Сеньківський, ЧСВВ** народився 2 травня 1896 р. в с. Гаях Великих на Тернопільщині. Після завершення богословських студій у Львові був рукоположений на священика 4 грудня 1921 р. Здобув ступінь доктора богослов'я в Інсбруці (Австрія). У 1923 р. вступив на новіціят ЧСВВ у Крехові. Після складення перших обітів був переведений до с.Краснопуща на Тернопільщині, згодом до с.Лаврів на Львівщині. З 1931 р. по 1938 р. виконував різні служіння в монастирі св.Онуфрія у Львові. В 1939 р. був призначений ігуменом монастиря в м.Дрогобичі. 26 червня 1941 р. був арештований більшовиками, а 29 червня зварений в казані в Дрогобицькій тюрмі.

9. Слуга Божий **отець Віталій Байрак, ЧСВВ** народився 24 лютого 1907 року в с.Швайківці на Тернопільщині. 4 вересня 1924 р. вступив до монастиря отців Василіян. Рукоположений на священика 13 серпня 1933 року. В 1941 році був ігуменом Дрогобицького монастиря. 17 вересня 1945 р. НКВД арештувало отця, а 13 листопада його засуджено на 8 років позбавлення волі у ВТТ з конфіскацією майна. Помер перед Пасхою 1946 року після сильного побиття у Дрогобицькій тюрмі.

10. Слуга Божий **єпископ Василь Величковський, ЧНІ (1903-1973).**

11. Слуга Божий **отець Олексій Зарицький (1912-1963).**

12. Слуга Божий **отець Андрій Іщак (1887-1941).**

13. Слуга Божий **єпископ Григорій Лакота (1883-1950).**

14. Слуга Божий **отець Микола Конрад (1876-1941).**

15. Слуга Божий **отець Петро Вергун (1890-1957).**
16. Слуга Божий **отець Зиновій Ковалик, ЧНІ (1903-1941).**
17. Слуга Божий **отець Еміліян Ковч (1884-1944).**
18. Слуга Божий **єпископ Никита Будка (1877-1949).**
19. Слугиня Божа **сестра Лаврентія-Левкадія Гарасимів, Згромадження сестер св.Йосафата (1911-1952).**
20. Слугиня Божа **сестра Олімпія-Ольга Біда, Згромадження сестер св.Йосифа (1903-1952).**
21. Слугиня Божа **сестра Тарсикія-Ольга Мацьків, Згромадження сестер Служебниць Непорочної Діви Марії (1919-1944).**
22. Слуга Божий **отець Микола Цегельський (1896-1951).**
23. Слуга Божий **єпископ Іван Слезюк (1896-1973).**
24. Слуга Божий **отець Роман Лиско (1914-1949).**
25. Слуга Божий **отець Олексій Зарицький (1912-1963).**
26. Слуга Божий **отець Зигмунд Гараздовський (Римо-католицька Церква, 1845-1920).**
27. Слуга Божий **єпископ Симеон Лукач (1893-1964).**
28. Слуга Божий **отець Северіян Бараник, ЧСВВ** народився 18 липня 1889 р. 24 вересня 1904 р. вступив до Чину Св. Василія Великого в Крехові і 16 травня 1907 р. склав свої перші чернечі, а 21 вересня 1910 р. вічні обіти. Св.Тайну Священства прийняв 14 лютого 1915 р. В 1932 р. його призначили ігуменом монастиря отців Василіян та парохом церкви Святої Трійці в м.Дрогобичі. 26 червня 1941 р. був заарештований НКВД і ув'язнений у Дрогобицькій тюрмі. З того часу ніхто його живим не бачив. Після того, як більшовики відступили, люди бачили спотворене тортурами тіло на території в'язниці.

Прес-служба Католицької Церкви в Україні

ЩОБ ПОКАЗАТИ СВІТОВІ СВІДЧЕННЯ НАШОЇ ВІРИ

Нещодавно серія видань Українського католицького університету св.Климентія Папи у Римі поповнилася цінною науковою працею о.д-ра Августина Баб'яка "Нові українські мученики XX століття". Вона написана французькою мовою і її обсяг 632 сторінки. Автор - греко-католицький священик з м.Ліона, кілька років співпрацює з професорами місцевого католицького університету.

Нове дослідження о.д-ра Августина Баб'яка, видане у видавництві отців Василіян "Місіонер" і благословенне Блаженнішим кардиналом Любомиром Гузаром, символічно припало на приготування до візиту Святійшого Отця в Україну. У першій частині – синтетичний та стислий погляд на богословський та історичний аспекти УГКЦ. У цьому контексті автор проаналізував документи Вселенських Архиєреїв (енцикліки, листи, послання), у яких вони висловлювалися про становище УГКЦ при різних нагодах. Найбільше про нашу Церкву писав і висловлювався Папа Іван Павло II. В його очах наші мученики були справжніми свідками віри в Христа та Його Церкву.

Власне друга частина книги містить життєписи мучеників та ісповідників віри, написані на основі публікацій у науковому журналі УГКЦ "Богослов'я" (до 1996 р.), матеріалів Центрального державного історичного архіву у Львові, постуляційного бюро новомучеників УГКЦ та з допомогою публікацій в українській та діаспорній пресі.

ТОЛЕРАНТНА ВІДПОВІДЬ СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ

Наприкінці січня цього року митрополит Української православної Церкви Московського патріархату Володимир Сабодан надіслав листа Святійшому Отцеві, у якому в досить різкій формі просив його не приїжджати до України з пастирським візитом. Основним аргументом цього ієрарха було зухвале твердження про те, що Україна є канонічною територією православної Церкви.

На світлині: Папа приймає православного патріарха Вартоломея I. Рим, 1995.

Два місяці згодом Святійший Отець відповів йому дуже гарним листом. Зокрема, Папа наголошує, що своє апостольське паломництво в Україну здійснює на запрошення католицьких єпископів і Президента України. Ось уривки з цього листа: "Мені особливо лежить на серці скористатися нагодою надіслати Вам, **Достойний Брате**, цього листа, аби сповістити Вас, що нарешті зможу як Вселенський Пастир Католицької Церкви після повторних запрошень відповісти на щире бажання українських католиків – дуже численних і глибоко вкорінених у цій країні – зустрітися з ними і утвердити їх у вірі в Ісуса Христа, нашого єдиного Бога. Апостольський Нунцій в Україні Архиєпископ Микола Етерович не опускав нагод повідомляти Вас про ці запросини, як і програму мого візиту.

Саме з таким настроєм готуюся до того, щоб прибути як паломник до улюбленої і шляхетної Української Землі. Мене надихають почуття радості з приводу зустрічі з католицькими братами й дітьми, а також почуття любові і євангельського братерства до всіх у цім Народі, що поділяють віру в Христа і бажають, так само, як і ми, свідчити у світі любов Бога Отця, об'явлену в його Синові Ісусі Христі силою Святого Духа.

Таким чином майбутнім моїм Візитом хочу також виявити **постійну та шанобливу увагу до православних братів,** разом з рішучою настановою, аби далі промощувати шлях діалогу у правді й любові."

"Саме для того, щоб підкреслити прагнення єдності, ідучи за повелінням Божественного Вчителя, ut unum sint – "щоб усі були одно", я щиро бажав би, з нагоди моєї Подорожі, **зустрітися також і з Вами, Достойний Брате,** щоб через братні обійми особисто виказати Вам любов, яку плекаю до Вас і всіх вірних Української Православної Церкви".

Як бачимо, у листі немає жодної згадки про якусь образу чи вияву певного зневажливого ставлення до православних віруючих в Україні. Отож, сподіваємося, що душпастирі та вірні усіх трьох православних Церков разом з католиками обидвох обрядів радісно зустрінуть главу Вселенської Церкви, який відзначається найвищим духовним і моральним авторитетом на планеті.

Подорож Святійшого Отця в Україну

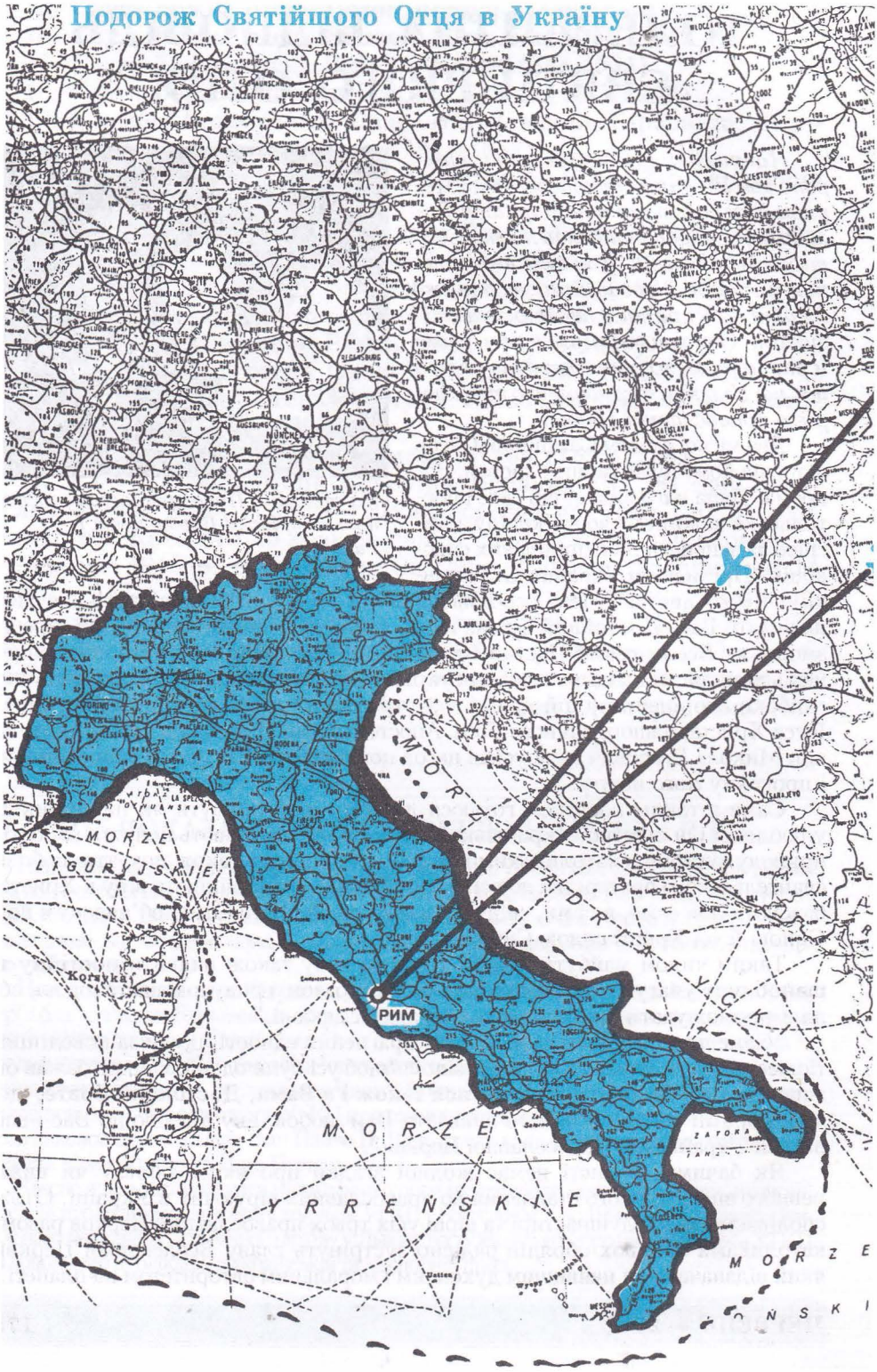

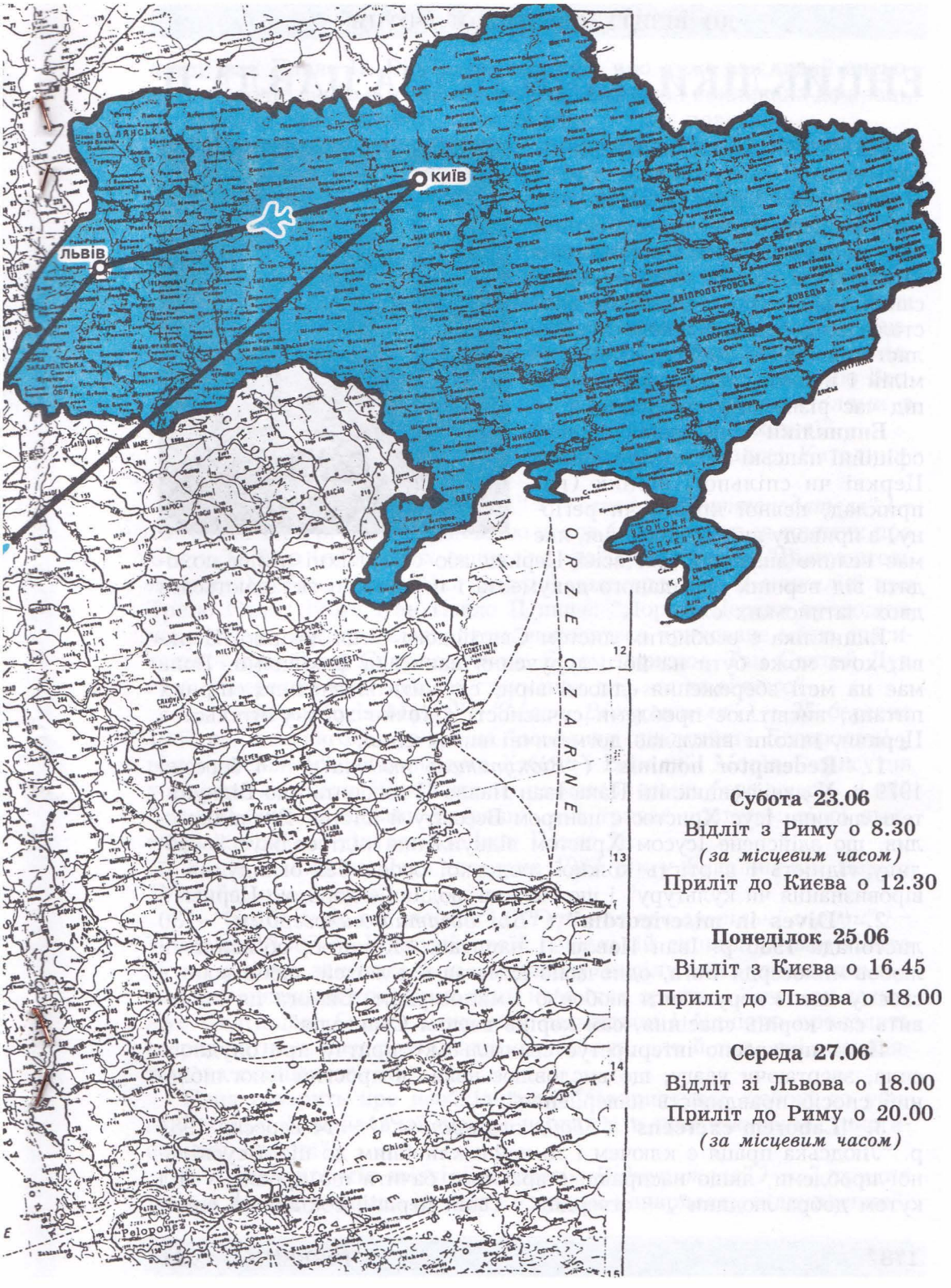

Субота 23.06

Відліт з Риму о 8.30

(за місцевим часом)

Приліт до Києва о 12.30

Понеділок 25.06

Відліт з Києва о 16.45

Приліт до Львова о 18.00

Середа 27.06

Відліт зі Львова о 18.00

Приліт до Риму о 20.00

(за місцевим часом)

ЕНЦИКЛІКИ ПАПИ ІВАНА ПАВЛА II

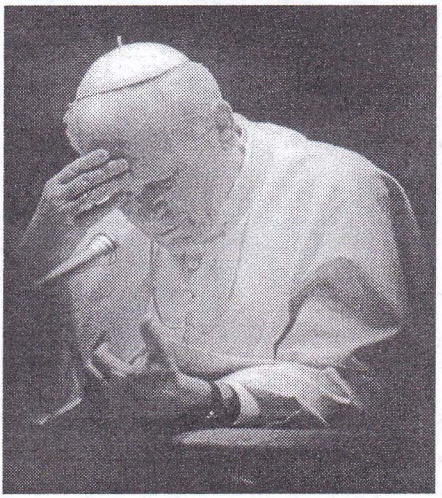

Навчання Папи є основним елементом учительства, тобто Навчального Уряду Церкви, яке здійснюється колегією єпископів під керівництвом Святійшого Отця. Папа навчає шляхом написання документів – енциклік, апостольських повчань і конституцій, листів, звернень тощо, а також гомілій і промов, які він виголошує під час різноманітних подій.

Енцикліки – це найважливіші офіційні папські листи, призначені Церкві чи спільноті вірних (наприклад, певної країни чи регіону) з приводу якогось питання, яке має велике значення для всієї Церкви або світу. Їхні назви походять від перших слів даного документа і переважно складаються з двох латинських слів.

Енцикліка є особистим листом Святійшого Отця до цілої Церкви, хоча може бути на його доручення написана фахівцями. Вона має на меті збереження єдності віри, служить виясненню спірних питань, висвітлює проблеми сучасності з точки зору учительства Церкви, інколи викладає догматичні визначення.

1. "Redemptor hominis" *("Відкупитель людини")* – 4 березня 1979 р. У даній енцикліці Папа Іван Павло II говорить, що Відкупитель людини Ісус Христос є центром Всесвіту й історії. Він підкреслив, що здійснене Ісусом Христом відкуплення підтверджує "особливу гідність і вартість кожної людської особи без огляду на її віровизнання чи культуру" і що "кожна людина є дорогою Церкви".

2. "Dives in misericordia" *("Бог багатий милосердям)* – 30 листопада 1980 р. Іван Павло II написав: "Христос, об'являючи любов-милосердя Бога, одночасно вимагав від людей, щоби вони в своєму житті керувалися любов'ю і милосердям. Вимога ця становить сам корінь спасіння, сам корінь вчення Євангелія".

Папа прекрасно інтерпретує євангельську притчу про блудного сина, звертаючи увагу, що висловлює вона "в простий і поглиблений спосіб правдивість навернення".

3. "Laborem exercens" *("Той, хто працює")* – 14 вересня 1981 р. "Людська праця є ключем і то найважливішим до цілої суспільної проблеми, якщо насправді стараємося бачити цю проблему під кутом добра людини", – ствердив у своїй першій соціальній енци-

кліці Іван Павло II. Він також говорить про дуже важливий висновок: якщо правдою є те, що людина призначена і покликана до праці, то праця є "для людини", а не людина – "для праці".

Так навчає Папа, але й він також застерігає, щоб працю не трактувати як "товар" чи "силу".

4. "Slavorum Apostoli" *("Апостоли Слов'ян"; до 1100-річчя діяльності свв. Кирила і Методія)* – 2 червня 1985 р. Іван Павло II, згадуючи про апостольську місію двох святих братів у період неподіленого християнства, підкреслив, що від них "пливе також стимул для християн і людей нашої епохи, щоби разом будувати єдність". Свв. Кирило і Мефодій є, за словами Івана Павла II, неначе "вогнище єднання, немов би духовний міст між східною і західною традиціями, які з'єднуються разом в одну велику традицію Вселенської Церкви. Вони є для нас взірцями й покровителями в екуменічному зусиллі Церков-сестер – Східної і Західної".

Цей документ був надзвичайно важливим у діалозі Католицької Церкви з Православною.

5. "Dominum et vivificantem" *("Господа і Життєподателя")* – 18 травня 1986 р. Цією енциклікою немов би закінчується триптих про Святу Трійцю (після двох енциклік: про Ісуса Христа ("Відкупитель людини") і Бога Отця ("Бог багатий милосердям"). В енцикліці про Третю Особу Божу Іван Павло II пише: "Дорога Церкви проходить через серце людини, власне, там знаходиться приховане місце спасительної зустрічі зі Святим Духом, Богом укритим. Там Святий Дух стає "джерелом води, що б'є струменем для життя вічного".

6. "Redemptoris Mater" *("Мати Відкупителя")* – 25 березня 1987 р. Папа наголошує тут на "особливу присутність Богородиці у відкупительному таїнстві Ісуса Христа і Церкви". Марія, "присутня у Церкві як Мати Відкупителя, по-материнськи бере участь у цій "важкій битві зі силами темряви", яка триває протягом цілої людської історії", – підкреслює Іван Павло II.

У цій енцикліці Папа оголосив 1987 рік у Католицькій Церкві "Марійським Роком".

7. "Sollicitudo rei socialis" *("Турбота про суспільні справи")* – 30 грудня 1987 р. У другій своїй соціальній енцикліці Іван Павло II висловлює занепокоєння з приводу поділу між розвиненими і малорозвиненими країнами, який невпинно зростає. Хоча, як зауважує Святійший Отець, межа між багатством і бідністю проходить всередині не тільки розвинених суспільств, але й тих, які знаходяться на стадії розвитку.

Папа говорить про необхідність "безкорисливої любові до убогих", тобто "спеціальної форми першості в практикуванні християнської любові".

8. "Redemptoris missio" *("Місія Відкупителя")* – 7 грудня 1990 р. Нагадуючи, що Церква є "знаком і знаряддям відкуплення",

Іван Павло II підкреслює, що голошення Євангелія є обов'язком християн, бо випливає безпосередньо з наказу Христа. Всі люди мають право на пізнання того дару, яким є Добра Новина. "Церква, а в ній кожний християнин, не може приховувати або затаювати для себе ту новину і те багатство, які отримані з Божої доброти, щоб переказувати їх усім людям".

9. "Centesimus annus" *("Сотий рік"; до 100-ї річниці написання енцикліки Папи Лева XIII "Rerum novarum")* – 1 травня 1991 р. Папа Іван Павло II аналізує суспільство після падіння "тоталітарних систем", звертаючи увагу на те, що вирішальним чинником, який розпочав зміни, було порушення прав на працю, а також неєвість систем господарювання.

10. "Veritatis splendor" *("Сяйво правди")* – 6 серпня 1993 р. У цій енцикліці, адресованій всім єпископам Католицької Церкви, Папа формулює необхідні принципи розпізнавання того, що суперечить "здоровій науці" і звертає увагу на "ті елементи моральної науки Церкви, які здаються сьогодні найбільш наражені на хибні, двозначні інтерпретації або на забуття". Серед найбільших небезпек, згаданих Святійшим Отцем, є та, що деякі течії сучасної моральної теології заперечують залежність свободи від правди. Це суперечить словам, сказаних Христом: "Пізнаєте правду, а правда вас визволить".

11. "Evangelium vitae" *("Євангеліє життя")* – 25 березня 1995 р. Ця енцикліка Івана Павла II викликала на Заході найбільшу кількість критичних зауважень.

Святійший Отець захищає право на життя від моменту зачаття до природної смерті. Папа переживає, що "велика частина суспільної думки виправдовує злочинні дії проти життя в ім'я права на індивідуальну свободу, і, виходячи з цієї передумови, суспільство вимагає ... узаконення державою, щоб можна було виконувати ці злочини з цілковитою свободою, і навіть користуючись при цьому безоплатними медичними послугами".

Іван Павло II виступає проти абортів і евтаназії, підкреслюючи, що у випадку такого несправедливого права не можна ніколи до нього пристосовуватися, "ані брати участь у виробленні суспільної думки, прихильної до такого права, ані також підтримувати це під час голосування". Папа також рішуче висловився проти біологічних і медичних експериментів, які проводяться на людині й суперечать "Божим задумам".

Американський тижневик "Newsweek" назвав "Євангеліє життя" найважливішою енциклікою Папи Івана Павла II.

12. "Ut unum sint" *("Щоб усі були одно")* – 25 травня 1995 р. Перша в історії папства енцикліка, присвячена екуменічній діяльності Церкви, тобто християн, які прямують до єдності. Папа Іван Павло II визнає, що екуменізм є "одним з пріоритетів" його понти-

фікату, заохочує до нього і підтримує всі дії, які спрямовані до єдності, а також підкреслює, що "від часу проведення II Ватиканського Собору Католицька Церква безповоротно вийшла на дорогу екуменічних пошуків, вслухаючись у голос Святого Духа".

Загалом цю енцикліку добре сприйняли євангелисти, англікани, православні і старокатолики.

13. "Fides et ratio" *("Віра і розум")* – 15 жовтня 1998 р. "У цій енцикліці я підкреслив не тільки необхідність, але й також нагальність відновлення діалогів між філософією і теологією, які, якщо були би проведені у належний спосіб, без сумніву були б корисні для них обох", – сказав Іван Павло II під час презентації енцикліки "Віра і розум". Пізніше Папа підкреслив, що "віра і розум не є протилежними поняттями, але, навпаки, вони взаємно себе підтримують, немов два крила, завдяки яким думка людини підноситься у споглядання правди".

Підготувала Віра АРІВ

СУЧАСНИЙ СТАН ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ ЗМІ В УКРАЇНІ

(Нотатки із зустрічі редакторів)

Чи не вперше за останні кілька років за благословення глави УГКЦ Блаженнішого кардинала Любомира Гузара у м.Трускавці на Львівщині 3-5 травня відбулася зустріч редакторів греко-католицьких засобів масової інформації (ЗМІ). Необхідність розмови між фахівцями, які проповідують Боже слово у специфічний спосіб – з допомогою пера, мікрофону чи телекамери, – визріла віддавна.

Основні робочі зустрічі відбулися 4 травня. Вранці у гарно оздобленій каплиці єпархіального музею Архиєрейську св.Літургію у співслужінні кількох отців-редакторів греко-католицьких ЗМІ відправив єпископ-ординарій Самбірсько-Дрогобицький Юліан Вороновський. Він побажав плідної праці і творчого надхнення у проповідуванні Божої науки з допомогою ЗМІ. До обідньої пори у просторому залі майже 20 представників греко-католицьких масмедіа репрезентували свої періодичні видання, радіо- і телепрограми. Учасників зустрічі можна згрупувати таким чином:

1.Єпархіальні видання. Було представлено газети *"Нова Зоря"* (Івано-Франківська єпархія, редактор – о.Ігор Пелехатий*)*, *"Жива Вода"* (Самбірсько-Дрогобицька єпархія, редактор – о.Михайло Бучинський), *"Божий сіяч"* (Тернопільсько-Зборівська єпархія, редактор – о.Орест Глубіш), *"Християнський вісник"* (Коломийсько-

Чернівецька єпархія, редактор – о.Зеновій Карась), *журнал "Джерело життя"* (Сокальська єпархія, редактор – о.Іван Вихор) та часопис Львівської Архиєпархії *"Мета"* (в.о.головного редактора п.Мирослав Павлюк). Йшла мова про тематику цих періодичних видань, статус і перспективи. Приміром, "Нова Зоря" зі слів її головного редактора робить акцент на вміщенні 50 повідомлень у кожному числі, у "Божому сіячі" велику увагу приділяють матеріалам на християнську етику, а "Християнський вісник" є просвітницьким за характером. Найбільший тираж має "Нова Зоря" – більше 14 тисяч, а усі решта газети мають його у межах 3–6 тисяч.

2.Парафіяльні часописи. До них можна зарахувати серед багатьох інших газету "Оранта", редактором якої є парох греко-католицької церкви св.Миколая у Києві о.Ігор Онишкевич і який взяв участь у зустрічі. Її тираж поки-що тисяча примірників, але греко-католики у столиці України радо її читають.

3.Видання монаших Чинів і Згромаджень УГКЦ. Видавництво монахів Студійського Уставу репрезентувало в особі його працівника п.Віктора Древняка дитячий журнал "Зернятко" та міжнародний богословський часопис "Сопричастя", який вміщає статті-переклади. Про часопис "Місіонар" розповів автор цих рядків.

4.Незалежні греко-католицькі ЗМІ. У даному випадку поняття "незалежні" включає економічну автономію від певної церковної структури. На зустрічі в першу чергу це було видавництво "Добра книжка", яке представляв п.Йосиф Воробець. Окрім різного роду марійської літератури, воно видає двомісячний журнал християнської родини "Діти Непорочної". Частково до видань незалежного характеру можна зарахувати суспільно-релігійну газету "Арка" (засновник – єпископ УГКЦ Юліан Ґбур, редактор – п.Тарас Різун). У газеті акцент робиться на суспільних і релігійних проблемах.

5.Молодіжні часописи. Голова Патріаршої комісії УГКЦ у справах молоді о.Йосиф Мілян представив газету "Храм", яка видається при Центрі душпастирства молоді у Львові. Вийшло у світ лише кілька чисел.

6.Прес-служби. УГКЦ поки-що немає єдиного прес-бюро у Львові, але при окремих єпархіях є подібні до нього структури. Зокрема, при новоствореній Бучацькій з осідком у м.Чорткові на Тернопільщині діє прес-служба, яку очолює о.Дмитро Ганчарик. Він коротко зупинився на основних її завданнях. Віднедавна розпочала

свою діяльність прес-служба Львівської богословської академії, яка висвітлює основну діяльність цього духовного закладу і розсилає по редакціях прес-релізи. Це розповів її керівник п.Петро Дідула.

7.Радіоканали. Вже віддавна в українському радіопросторі діє радіо "Воскресіння", яке представили на зустрічі головний редактор Квітка Гриньків та випусковий редактор Василь Ковалишин. Воно відоме багатьом слухачам своїми різнотематичними християнськими програмами і виходить на хвилях радіо "Довіра-Нікo-FM" (102,5м). Також щомісяця виходить друком "Бюлетень Агенції релігійної інформації" – це ті новини, які звучать на "Воскресінні" (редактор – п.Богдан Дубінський). Програми радіо "Воскресіння" ретранслює радіо "Милосердя і час" (середні хвилі – 200м, 1476 Кгц). Про його діяльність наші читачі вже неодноразово поінформовані, адже на його хвилях серед інших виходить в ефір радіопрограма "Місіонар" перед мікрофоном". На зустрічі виступив директор п.Олександр Апостолюк. Також в Івано-Франківську виходять в ефір програми греко-католицького радіо "Дзвони", діяльність якого висвітлив п.Андрій Бортов.

8.Телепрограми. Отець Йосиф Мілян є керівником "ТВ-Собор", яка пропонує глядачам Львівського телебачення християнську програму "Спадщина". Загалом у нашій Церкві ще не маємо потужного християнського телевізійного каналу і про необхідність його створення йшла мова на цій зустрічі.

Детально не торкаючись проблем кожного представленого видання, радіоканалів і телепрограм, зауважимо, що найголовнішим питанням для усіх них є "виживання" в сучасних економічних умовах, брак коштів на найнагальніші видавничі чи інші потреби. Редактори греко-католицьких ЗМІ у своєму вузькому колі відверто говорили про те, що авторами публікацій чи виступів в електронних ЗМІ повинні бути духівники нашої Церкви, інтелігенція, усі, хто небайдужий до питань релігії і духовності в сучасній Україні.

Зустріч такого рівня мусіла б у майбутньому принести добрі плоди. Редактори у Трускавці зібралися ще й для того, щоб обговорити доцільність створення Департаменту у справах церковних ЗМІ та видавництв, головною метою якого була б координація і всебічна допомога церковним ЗМІ.

5 травня вранці учасники зустрічі представили у Трускавці свої напрацювання главі УГКЦ Блаженнішому Любомиру, який схвально відгукнувся про доцільність створення згаданого Департаменту. Редактори і журналісти обговорили з Верховним Архиєпископом і деякі питання, пов'язані з їхньою роботою в часі візиту Святійшого Отця до України.

Сподіваємося, що почин у Трускавці матиме добре продовження і церковні ЗМІ у майбутньому зможуть краще задовольняти інформаційні та духовні потреби читацької, слухацької і глядацької аудиторій.

Ігор СКЛЕНАР

ДО СПАСІННЯ ЧЕРЕЗ ХРЕСТ

Отець Мелетій Батіг, ЧСВВ служить у м. Бар на Вінничині. Він часто приходить до лікарні, відвідує хворих, уділяє їм св. Тайни, проповідує Боже Слово. До нього звертаються у духовних потребах люди різних національностей і віросповідань. Один літній чоловік, який лежав у лікарні, вирішив поділитися з о. Мелетієм, ЧСВВ своїм духовним досвідом. Публікуємо розмову священика з цим чоловіком.

– Життя прожити в мої роки не так легко було. Ще перед війною зазнав всякого лиха, потім війна, а після війни самі знаєте... Що пережив я – один лиш Бог знає. Життя, як кажуть, прожити – не поле перейти...

– Але ваша дорога чи стежка на цій ниві наближається до межі, від якої починається вічність. Вороття назад немає. Добре буде, якщо ви пригадаєте свої гріхи, визнаєте їх перед Богом і збудите жаль за них, пообіцяєте виправитись. Від Бога отримаєте через священика прощення своїх гріхів.

Хворий відповів:

– Ви так, отче, говорите, буцім-то я грішна людина. В мене немає майже ніяких гріхів: нікого не вбив, не вкрав, нікому зла не вчинив... Я завжди, чи це на службі, чи на виробництві був, як кажуть, в передовиках. Про це всі знають, а моя фотографія завжди була на дошці пошани в райцентрі. Такі часи були, але я хотів вам щось інше розповісти.

І тут він показав хрестик на своїй шиї:

– Щоб ви знали, оцей хрестик є моїм спасінням.

Я служив у війську тоді, коли червона армія окупувала Західну Україну. Мені довелось тоді служити в місті Сокалі, що на Львівщині. Будучи там, я познайомився з добрими людьми і завжди заходив до них. Я їм розповідав про наше Поділля, а особливо вони уважно слухали про тяжкі часи голодомору і репресій. Стискаючи плечима, вони говорили між собою: "Не дай Боже, щоб це в нас сталось".

Та в скорому часі і там почались репресії. Мені вже було трудніше заходити до своїх знайомих, бо розумів, що мене можуть "підозрювати". Розпочалась війна. Німці бомбили міста, а найперше військові частини. Прийшлось відступати. Зрозумівши всю ситуацію, я вирішив попрощатись зі своїми знайомими.

Коли я вбіг на подвір'я, то побачив, що вони байдужі до мене.

Дивлячись на їх метушню, я промовив зі сльозами:

– Я такий же українець, як і ви – вашої крові і вашого духу. Я теж вірую в Бога так, як ви. І я не винен, що мені випало служити у війську. Ми від'їжджаємо, а я вам винен гроші за тютюн. Якщо залишусь живим, то обов'язково їх поверну. Прощайте!

Ці слова дуже зворушили бабусю, що вона аж заплакала:

– Не потрібно грошей. Нехай тебе береже Всемогутній Бог, а Пресвята Богородиця буде твоєю заступницею.

І тут же старенька бабуся побігла в хату, винесла цей хрестик і каже:

– Візьми сину від мене цей дарунок. Ми думали, що будеш нашим зятем та не судилось. Цей хрестик нехай тобі нагадує, що за тебе пам'ятає, той, хто був розп'ятий на ньому – Ісус Христос. А з цієї сторони є зображена Матір Божа з написом: "О Маріє, Мати Божа, молися за нас". Як будеш в небезпеці, завжди повторюй ці слова. Я його купила на відпусті в Кристинополі, в монастирі отців Василіян.

– Я вам, отче, признаюсь, що рідко коли можу заплакати, такий з роду. А тут біля цієї доброї бабусі потекли мені сльози. Я взяв цей хрестик, поцілував його, подякував всій родині за гостинність, а особливо старшій жінці і побіг у військову частину.

А тут вже всі готуються до відступу. Чути вже канонаду... Під вечір ми залишили Сокаль – почалась війна.

Ось бачите, отче, який я отримав подарунок і до нині його бережу. А як помру, то цей хрестик передам своєму внукові. Спитаєте мене, що пережив я на своєму віку? Всього пережив, але оцей хрестик завжди був моїм спасінням. Навіть зараз надіюсь, що Бог ще дасть мені здоров'я і я знову повернусь до праці, до своїх дітей і онуків.

Під час однієї атаки з нашого полку залишилось декілька живих, в тому числі я. Майже тисячу солдат за один день скосила смерть під час нашого наступу. Я був тоді легко ранений в груди, ось бачите цей шрам. Таких випадків було багато, як тільки якась повітряна тривога чи атака, кладу руку на груди і притискаю свій хрестик до серця, взиваю до Бога: "Ісусе рятуй! Мати Божа, Пресвята Богородице, спаси мене!" І ви знаєте, біля мене ще інші спасались. Бо що після бою можна було бачити – один жах. То хіба я можу сказати, що Бога немає, коли Він на кожному кроці, я відчував Його присутність. Всім кажу, особливо молодим: "Без Бога ні до порога!"

А одного разу за цей хрестик мені добре дісталось. Нас всіх повели в лазню. Хрестик зауважив наш політрук. Побачив його у мене на шиї, підійшов і хотів зірвати:

– А що це таке? Зараз же зніми.

– Зніму, але без осквернення, – відповів я.

– Ввечері зайдете в штаб.

Я дав згоду, але вирішив хрестик зберегти у себе, зняв його з

шиї і пришпилив у внутрішній кишені сорочки. Цей хрестик завжди був близько серця. Міняючи сорочку, я перешпилював його наново.

– Ваше життя повне драматизму і невже ви не відчуваєте прогріхів за свої поступки? Хіба ніколи ви не образили своїх родичів, своєї дружини? – запитував хворого.

– В мене вже друга жінка. Я вам скажу по правді, у свій час я навіть був на керівній роботі, тому мусів бути партійним. Одного разу мене викликали, сказали, що я не можу працювати на цій посаді, тому що батько моєї дружини був репресований. Я перелякався, залишив свою першу дружину, переїхав в інший район і знову одружився. Жаль було першої дружини і двох діточок. Кажете про шлюб в церкві? Я сам тоді повинен був агітувати проти релігії. Можливо, і тут мені цей хрестик допомагав, бо я ні одної церкви не розвалив. Минуло мене це лихо.

Нераз в неділю виїхали на посівну, засіли лан, а тоді ввечері добряче випили. Про жнива говорити нема що. Але так у нас було заведено, що після роботи горілка, а вдома скандали, вранці знову праця. Все це минуло. Немов у сні це все бачу: робота, горілка, скандали з дружиною і накінець хвороба.

– А ви читали Святе Письмо? Саме Христос говорить: щоб ми тут не збирали земні скарби, а духовні. А вам, напевно, доводилось часто людям говорити неправду?

– Так, – відповів хворий, – приписки, звіти, перевиконання плану, а найбільше те, що навіть своїй жінці правди не говорив.

– Кожен із нас може зустрітись з Христом. Перший раз ми зустрічаємось з Христом у св.Тайні Хрещення, потім у св.Тайні Сповіді Христос нам прощає, а у св.Тайні Євхаристії Ісус з нами єднається. І якщо ми з вірою приймаємо ці тайни, то відчуваємо присутність Христа і отримуємо Божі ласки, а на душі велику радість.

– Я не проти сповіді. По правді сказати, я ніколи не сповідався і не знаю навіть що говорити, а крім цього якийсь страх охоплює, – промовив хворий.

Я бачив перед собою людину, в серці якої тліла іскорка Божої ласки і подумки для нього благав Божої допомоги. Хіба можна звинувачувати хворого, якщо він не зумів розрізнити добро від зла? Його серце було неспокійне, хоч приходили до нього лікарі і медсестри. І коли цей чоловік побачив священика, то подумав, що той його похвалить. Натомість довелось ще деякий час пояснювати йому ціль нашого життя і хто такий для нас Ісус Христос. І тільки тоді, коли він відчув жаль за гріхи, які вчинив протягом цілого життя, то вирішив сповідатись.

Сповідь була щирою. Після неї він промовив:

– Слава тобі Господи! Дякую вам отче, що допомогли мені. А цей хрестик і тут, у лікарні, мені став тим спасінням, яке дає Христос розп'ятий і воскреслий.

ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО

Славний монах св. Венедикт заснував правило: "Молися і працюй, будеш щасливий і святий". Тому і в нашому новіціятському домі багато моляться і багато працюють, бо молитва і праця конче необхідні для духовного і фізичного життя. Це два крила. Без одного чи другого ніхто не зможе злетіти до Бога. Одначе життя молитви і праці мусить бути органічно поєднане. Тому найважливішим у монастирі є: зберігати строгий порядок. Це золоте правило. Напоминає св. Василій Великий: "Не пробуй міняти щось в тих речах, які з давнього звичаю признають за добрі правдиві" (Аскетична бесіда II, 4). А "давнім звичаєм" є дотримування порядку дня в монастирі.

Одначе молодій людині дуже нелегко звикати до нього. Та це потрібно, бо ніколи не покине лихі звички, не набуде чесноти, ні знання та гармонійного розвитку особистості і не матиме сили сповняти Божу волю.

Якого ж розпорядку дотримуємось на новіціяті? Для зацікавлених подаємо розпорядок дня.

5.30 – вставання (в неділі і свята – 6.30), відвідання Пресвятої Євхаристії
6.00 – молитва, розважання
6.30 – Утреня
7.10 – Служба Божа
8.00 – сніданок, відвідання Пресвятої Євхаристії
8.30 – дві лекції і праця
12.30 – шостий час (в п'ятницю – правило Пахомія)
12.50 – іспит совісті, "Ангел Господній"
13.00 – обід, відвідання Пресвятої Євхаристії і відпочинок
14.00 – праця
17.00 – духовне читання (для тих, що готували сніданок, і для нічних чергових – Служба Божа)
17.30- спільна вервиця
18.00 – Вечірня і точки до ранішнього розважання
19.00 – вечеря, відвідання Пресвятої Євхаристії і відпочинок.
21.00 – іспит совісті (в літній час – 21.30)
22.00 – сон (в літній час – 22.30)

2. В монастирі вчаться. Кандидати мають свою програму, а новики свою. Перші вивчають: катехизм християнської віри, аскетику, літургіку, історію Василіянського Чину, а також правила доброї поведінки, типик і спів; роздумують над Св. Письмом і вивчають італійську мову. Новики теж не дармують: продовжують вивчати катехизм християнської віри, аскетику і літургіку; роздумують над Св. Письмом, вчаться співу і продовжують "гризти" італійську мову. З нових предметів є: правила (з Конституції Василіянського Чину), катехизм обітів і риторика.

Чи не забагато? Ні, не забагато! Це програма-мінімум. Для багатьох братів незабаром розпочнеться студентське життя. Ось тоді буде багато! Зрештою, треба вчитися, бо важко собі уявити, особливо сьогодні, монаха (священика) без знання.

о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ

* * *

Продовжуємо друкувати "Історії покликань" (Мова оригіналу збережена!).

Історія покликання № 7

В моєму селі, де я жив, переховувався о. Ігнатій Янтух. В тому будинку, де жив отець, завжди відправлялись молебні, Божественні Літургії. Щодня я прибігав разом з іншими дітьми до всечесного отця, де мав змогу почути Боже слово і науку. Пізніше, коли відкрили Гошівський монастир, я сміливо приходив туди, не ховаючись, і в дечому допомагав отцям. Після закінчення школи я мав змогу піти в монастир, щоб прожити своє життя разом з Богом.

Історія покликання № 8

Коли я почув що то можна бути в монастирі, мені стало цікаво: що то є монастир? Коли приїхали сестри (монахині – прим. о. В. М.), то все мені пояснили. Я собі тоді подумав: піду до монастиря і стану монахом. Сестри мене підтримували духовно. А в 1995 році почув, що можна кінчати школу при монастирі. Але коли приїхав до Львова, до церкви св.Онуфрія, то сказали, що вже місця нема. Закінчив школу вдома, і почав вибирати собі дорогу, куди маю йти і що далі робити. Але Бог дав мені почути те покликання... , щоб Йому ціле життя подобатися і служити з любові. І я вирішив, що піду до василіянського монастиря в Крехові.

Історія покликання № 9

Перш, як почати свою історію покликання, хочу подякувати Господу Богу за покликання до життя туземного – за дар життя, і за батьків, яких мені дав. Друга подяка моя лине батькам, які дали мені християнське виховання і прищепили любов до Бога. До монашого життя відчув я потяг, коли наша церква вийшла з підпілля. Познайомився в Дрогобичі з отцями василіянами, і в 1991 році був направлений на кандидатуру до Крехова. Побувши пару днів, вийшов. Згідно з Божим провидінням, отець ігумен (дрогобицький) пропонував мені прислуговувати і працювати при церкві і монастирі. Через час перебування біля отців василіян, моє покликання збільшилось, і свого роду, укріпилось ... .І в 1996 році я вступив на кандидатуру до отців василіян.

Господи, дай мені витривати в ласці Божій і вірно служити Богові в Чині святого Василія Великого до кінця життя.

ПРАВИЛО ВІРИ І ОБРАЗ ЛАГІДНОСТІ

Чудотворна ікона Пресвятої Богородиці в Уневі, перед якою молився о. Платон Будзінський

Ці слова стосуються життєвої дороги і духовного служіння о. Платона Будзінського. Народився він 22 лютого 1905 року в багатодітній родині в селі Гусакові, що біля Мостиськ на Львівщині. Початкову освіту здобув в рідному селі, потім вчився в Перемишлі. У Львові вступив в монастир Студійського уставу. Під час першої більшовицької окупації, коли влада почала ліквідовувати монастирі, змушений був залишити Унівську обитель і стати парохом невеликого села Бачів, що біля Перемишлян. Там о.Платон був не тільки парохом, але і не забував про монаші обіти. Разом з братом Єротеєм Дубиком, монахом Студійського Уставу завів в місцевій церкві монастирський порядок Богослужень. Брат Єротей мав гарний голос і виконував роль дяка. Так що за декілька років старанної праці більшість парафіян навчилась співати Утреню, Вечірню, парастас та інші церковні відправи. Під час Другої окупації більшовики зачинили церкву в Бачеві, але люди собі її відчинили і сходились молитись в неділі і свята. Деколи крадькома приїжджав автор цих рядків і раненько відправляв Св. Літургію. Праця о. Платона не пропала, люди розповідали про його лагідність і доброту, а колись охрещений о.Платоном Микола Потовський закінчив підпільні священичі студії і тепер є парохом Старого Милятина, що біля Буська на Львівщині.

Коли монастирі влада вдруге ліквідувала, о.Платон переїхав в своє рідне село Гусаків. Там замешкав у своїх родичів і став підпільним душпастирем. Підпільна священича праця о.Платона охоплювала не тільки Гусаків, але і довколишні села: Поповичі, Балич та інші. Приходив він часто в село Баличі до греко-католицького священика о.Теодора Гури. Місцевість була поруч кордону, де військові часто робили облави. Тому священики зустрічалися в стодолі, кузні, на стриху і розказували один одному про свої переслідування і пережиття. Отців Платона і Теодора часто викликали в Дрогобич і Мостиська, підозрюючи їх в підпільній праці. Там їх шантажували, били, зневажали. Але о.Платон не покидав своєї підпільної праці, приходив із штафетною від повстанців до лікаря Степана Головіда, зятя о. Гури. Переносив для повстанців ліки, одяг. Помер о. Платон Будзінський у Львові 19 січня 1972 року. Похований разом із Теодором Гурою у Львові на Янівському цвинтарі недалеко могил Січових Стрільців. Любив він усім своїм серцем Бога і Україну.

о. Роман КАСПРИШИН,
парох УГКЦ смт.Рудно на Львівщині

Від редакції: *о. Платон Будзінський мав свого однофамільця – о. Германа, який теж був єромонахом Студійського Уставу і про нього ми вже публікували статтю у "Місіонарі".*

ЛЬВІВ У ЧЕКАННІ

Людина ця дійсно від Бога,
Служіння Богу – його життя.
Ми просим Господа, благаєм
Линем у червневе майбуття.

Діждались всі ми червня літа,
У зелень-квіти природа вдіта,
Щоб була радість і краса
Щоб люд радів і небеса.

Роман ГОЛУБОВИЧ, м.Львів

УКЛІН, СВЯТІЙШИЙ ОТЧЕ!

Народе наш! У вірі встань!
Втікай, облудна ноче!
Сплітаємо вінки вітань:
Уклін, Світійший Отче!

Стираємо зневір тавро –
Хтось, може, і не хоче...
Але шумить бунтар-Дніпро:
Уклін, Святійший Отче!

Віків-хвилин суворий плин –
Надія в них клекоче.
І чути легіт з полонин:
Уклін, Святійший Отче!

Вступаємо в єдиний храм,
Любов в серцях стукоче.
Говорять предки наші Вам:
Уклін, Святійший Отче!

Голубить села і міста
Знов сяєво пророче.
То ласка Господа Христа...
Уклін, Святійший Отче!

Петро ШКРАБ'ЮК, м.Львів

А НА ЧИЄМУ БОЦІ МИ?

Бабуся розповіла нам веселу історію про пригоду однієї жінки, яка намагалася служити Богові і сатані, або як це в народі кажуть, "ставити свічку Богові і сатані".

Все почалося з того, що один чоловік збирався піти у неділю ввечері на карнавал. Він одягнув чорний костюм, маску з рогами, причепив собі довгий хвіст і взяв у руки вила. Справді, він виглядав як сатана.

По дорозі його застала буря. Чоловік вирішив перечекати негоду у церкві, де якраз кінчалася відправа. Він вбіг до церкви в ту хвилину, коли блиснула блискавка і вдарив грім. Вірним здалось, що їх прибув відвідати справжній сатана. Присутні в паніці кинулися до дверей.

Перебраний за сатану чоловік подумав, що то блискавка вдарила в церкву, і він також побіг за ними. Всі зникли з церкви, за винятком однієї старшої пані. Налякавшись, вона простягнула свої руки і благала:

– Дияволе, прошу тебе, не руш мене. Я знаю, що тридцять років ходжу до цієї церкви, але я завжди була по твоїй стороні!

А на чиєму боці ми? Для справжнього послідовника Христа не може бути вагання. Жодний слуга не може двом панам служити, бо він або одного зненавидить, а другого полюбить, або буде триматися одного, а другим знехтує. "Не можете служити Богові й мамоні!" (Лк 16,13).

Важливо знати нашого справжнього ворога. Ми повинні знати, що, спокушуючи нас, диявол завжди використовує добрі речі, які Бог створив для нашої втіхи, і намагається викривити і надужити ними. Гроші не є злом, але грошолюбство – зло. Злом є гордість і самовивищення. Диявол завжди намагається спотворити добрі Божі справи – пам'ятай про це.

(Із збірки оповідань "У бабусі на колінах".
Львів. Катехитична комісія Львівської Архиєпархії, 2000)

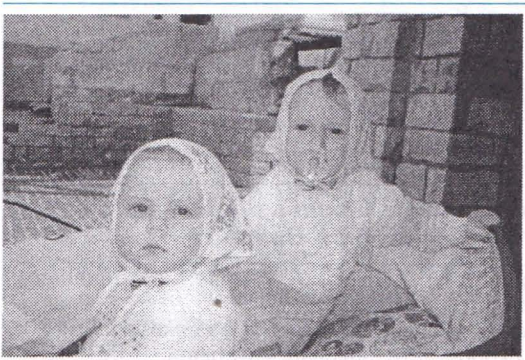

Щасливе дитинство... Ці немовлята тільки починають пізнавати світ. Вони зігріті материнською любов'ю і батьківською турботою. Хай же зростають вони у ласці Божій на радість батькам і на славу рідній Україні.

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

Український християнський часопис

Заснований у 1897 році
Засновники – Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво ЛВ-№109 від 9.03.1994

Головний редактор

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:

о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ
бр. Корнилій ЯРЕМАК, ЧСВВ

Літературний редактор
Ольга Крак
Коректура *Ігоря Скленара*
Комп'ютерна верстка
Ольги Кузьмич

Адреса редакції:
м. Львів, 79019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69
e-mail: misioner@mail.lviv.ua
www.realty.lviv.net/Misionar

Підписано до друку 25.05.2001
Формат 70x100 1/16. Друк офсетний. Папір друк. № 1. Умов. друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб. 5,7. Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам. 251

Ціна договірна

Віддруковано з готових діапозитивів у Жовківській друкарні видавництва Отців Василіян «Місіонер».
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 2001.

ЗМІСТ

Слово редактора 161
Намір Апостольства молитви на червень 162
Намір Апостольства молитви на липень 164
Вічні обіти двох братів, ЧСВВ 164
К'яра Любіх
"Слово життя" 165
Василіянський Чин сьогодні (7) 167
Освячення місця під будову храму УГКЦ у Києві 167
Ольга Крак
Єдиним серцем і молитвами славили Господа 168
Ігор Скленар
Останні етапи до підготовки візиту Папи .. 171
Приготування до візиту у Києві 172
Мученики УГКЦ, які будуть проголошені Папою блаженними 173
Щоб показати світові свідчення нашої віри 174
Толерантна відповідь Святійшого Отця 175
Віра Арів
Енцікліки Папи Івана Павла II 178
Ігор Скленар
Сучасний стан греко-католицьких ЗМІ в Україні 181
о. Мелетій Батіг, ЧСВВ
До спасіння через хрест 184
о. Василь Мендрунь, ЧСВВ
Золоте правило 187
о. Роман Каспришин
Правило віри і образ лагідності 189
Поетична сторінка 190
Молоді та дітям
А на чиєму боці ми? 191

На обкладинці: Святійший Отець Іван Павло II

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

Кросворд "Папський"

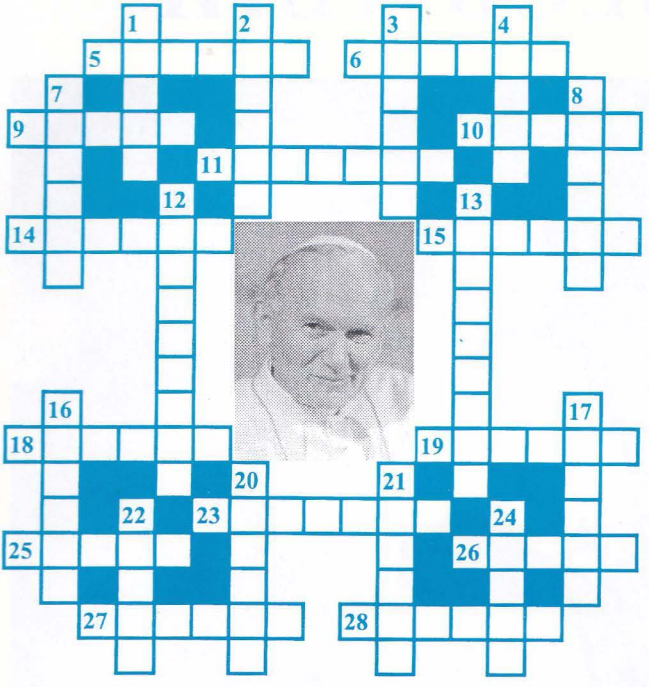

По горизонталі: 5. Місто в Польщі, де Папа після захисту докторської дисертації читав лекції в Католицькому університеті. 6. Назва газети, присвяченої темі приїзду Святійшого Отця до України. 9. Наставник парохії. 10. Заступник голови Львівської облдержадміністрації, який займається підготовкою до візиту Папи. 11. Напис на емблемі візиту Святійшого Отця Івана Павла II в Україну – "… – дорога, правда і життя". 14. У християнській церкві підвищене місце з обох боків вівтаря, де міститься хор під час богослужіння. 15. Одна з африканських держав, де побував Папа в 1992 році. 18. Архітектор, автор великої дзвіниці Києво-Печерської лаври. 19. Маленька шапочка, накриття голови священика чорного кольору. 23. Один із авторів папської емблеми. 25. Римо-католицький священик. 26. Улюблений вид мистецтва Папи. 27. Місто в Польщі, в якому навчався Папа після закінчення гімназії, був єпископом та архиєпископом. 28. Постійний представник Папи у іншій державі.

По вертикалі: 1. "… не пам'ятає зла" – Послання Святійшого Отця Івана Павла II. 2. Італійський народний духовий інструмент, різновид волинки. 3. Релігійні пісні Старого Завіту. 4. … Господній благовістив Пречистій Діві Марії. 7. Світське ім'я Папи. 8. … Етерович, Апостольський нунцій в Україні, Архиєпископ. 12. Летовище в Києві, куди прибуває Папа Іван Павло II. 13. Письмове звернення Папи Римського до всіх католиків, віруючих з релігійними або політичними настановами. 16. Один із авторів проектів вівтарів на іподромі та Сихові. 17. Релігійне свято в іспаномовних країнах. 20. Село біля Львова, де знаходиться василіянський монастир. 21. Чернечий високий головний убір з покривалом. 22. Перший Папа Римський. 24. Кімната в монастирі.

Підготувала Леся ШТИКАЛО, м. Львів

Відповіді на кросворд "Для Марії", вміщений у ч. 5 за 2001 рік:

По горизонталі: 3. Ангел. 4. Життя. 7. Щастя. 8. Сонце. 11. Роман. 12. Потіха.

По вертикалі: 1. Лончина. 2. Честь. 5. Народ. 6. Отець. 9. Охорона. 10. Марія.

УВЕСЬ ТВІЙ

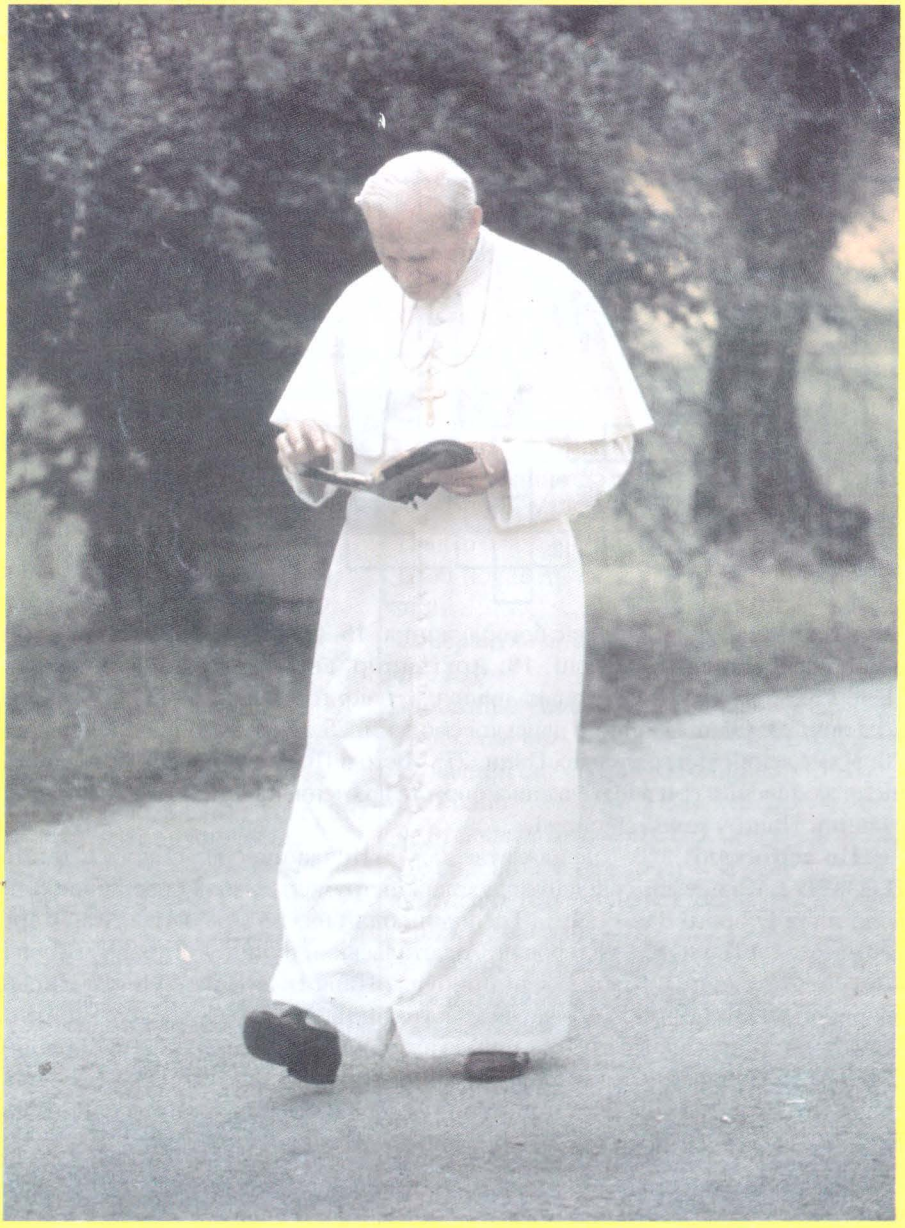

TOTUS TUUS